

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۳ می ۲۰۲۰

تقرر "عبدالله" به حیث رئیس "شورای عالی مصالحه" یعنی "پهن کردن فرش قرمز برای آمدن "طالب"

شنبه - ۱۳ ثور ۱۳۹۹ - کابل: در روز های اخیر آوازه و دروازه تقرر "عبدالله عبدالمود" به ریاست "شورای عالی مصالحه"، از سطح آوازه بالاتر رفته، در ضمن پیشکاره "غنی احمدزی"، "سروردانش" که به داشتن نام "معاون دوم ریاست جمهوری" خوشحال است، نیز اعلام داشت که عنقریب "عبدالمود"، مقام ریاست "شورای عالی مصالحه" را عهده دار خواهد شد. در یادداشت امروز توجه شما را به نکاتی چند در همین رابطه جلب می نمایم:
نخست بحث ما را از مسلمات آغاز می نمایم:

۱- در تاریخ معاصر افغانستان، به خصوص از کنفرانس اول بن بدین سو، در بین تمام افرادی که در حاکمیت قرار داشته اند و یا هم در اطراف حاکمیت در گشت و گذار بوده اند، هیچ فردی را سراغ نداریم که به مانند "عبدالمود" سست عنصر، سازشکار، معامله گر، رفیق فروش، عهد شکن، امتیاز طلب، خاین به منافع و تعهدات جمعی، خودپرست و دیوانه منافع فردی و شخصی خودش و به تعبیر مردم کابل "چُسکی خور" بوده باشد. همین صفات باعث شده است که نامبرده در هر مذاکره و مفاهمه ای که شرکت نموده، طرف مقابلش برنده میدان بوده است.

۲- پنج سال دوران حکومت خیانت ملی به خصوص ماه های اخیر کاملاً واضح و روشن به اثبات رسانیده است که "غنی احمدزی" در قبال انتخاب افراد جهت مذاکره سختگیر بوده، حتا به کسانی که خواب مخالفت با تأمین منافع و حاکمیت "غنی احمدزی" را ببینند، فرصت و امکان آن را مساعد نساخته و نمی سازد تا به نمایندگی از وی و یا هم نمایندگی از جناح وی و یا درکل مجموع حاکمیت وارد مذاکره با طرفهای مخالف شود. وی در تمام این مدت به اثبات رسانیده است، که از نظر وی نماینده فقط کسی می تواند باشد که از دل و جان جهت منافع شخصی و جناحی "غنی احمدزی" و گروهش تلاش نماید.

۳- تا جایی که از روابط علنی "غنی احمدزی" و "عبدالله عبدالمود" بر می آید، گذشته ها نشان داده است که آنها نه تنها عاشق و معشوق یک دیگر و دوستان نزدیک همدیگر نبوده و نیستند، بلکه هریک از آنها در وجود طرف دیگر، رقیب بالقوه و بالفعل دیروز، امروز و فردایش را دیده، حاضر اند در کمال خوشحالی و سرور همین اکنون به نماز جنازه یک

دیگر شرکت بورزند، حتی ۲۴ ساعت انتظار را نیز قابل تحمل ندانسته، فکر می کنند اشتباهی در کار خدا و ملک الموتش صورت گرفته است.

هموطنان گرامی!

بدرک هر سه نکته مسلمی که در بالا بدانها اشاره شد، سوالی که به وجود می آید این است که چرا "غنی احمدزی" با تمام شناختی که از سست عنصری "عبدالمود" دارد، از همان آغاز اعلام نمود که حاضر است وی را در رأس روند مذاکره و مصالحه با طالب قرار دهد. یعنی حاضر است علی رغم شناختی که از "عبدالمود" دارد و می داند که وی حاضر است تمام افغانستان را با حاکمیت آن در یک بسته بپچانیده، در ازای یک مقام، شناسائی، تضمین حیات و مقداری دالر به طالب بفروشد و به مانند "ابوموسی اشعری" که در مقام نمایندگی از "علی بن ابیطالب" وی را از خلافت خلع نمود و برد جنگ صفین را به باخت سیاسی مبدل گردانید، حاضر است بدون کمترین درنگی ختم حاکمیت "غنی احمدزی"، "جمهوریت"، "حقوق زن"، آزادی های دموکراتیک" و ... را ازای اعطای سفارت هند، روسیه و یا ایران به وی از جانب طالب، اعلام بدارد، به چنین مقامی برگزیده است؟

ادامه دارد